

Rejsebreve fra en kvindelig Snedkersvend.

Uddrag af Breve til Hjemmet.

II.

Berlin, den 30te September 94.

Da jeg kom paa Værkstedet i Onsdags, gik alle Svendene og drev, de havde ingen Arbejde, hvert Øjeblik ventede de, at Hr. Aschenbach skulde komme og give dem deres Afsked; de vidste, han havde ikke noget til dem. Han nøjedes dog med at lade dem »spasere« til Lørdag, saa lavede de noget Magasinarbejde. Jeg vidste derimod, at jeg fik Arbejde, men ogsaa, at det vilde blive noget Smaatteri, som jeg ikke kunde lære noget ved. Den Svend, der havde arbejdet 3 Aar i Paris, sagde, at nu var det netop den bedste Tid der, fra nu af og til Nytaar, han raadede mig bestemt til at rejse netop nu; da jeg er godt tilfreds med den Tid, jeg har været her, har lært ikke saa lidt, tænkte jeg, at der var meget vundet, hvis jeg kunde være heldig og faa godt Arbejde i Paris. Er der ingen Mester som vil give mig Arbejde nu, vilde de vel ogsaa sige nej om en Maaned, og jeg saaledes blive nødt til at rejse hjem. Da jeg saa i Gaar afleverede Konsolspejlet, tog jeg ikke mod nyt Arbejde. Jeg har betalt hos Fru D. for 14 Dage endnu, men jeg vil gjerne lære saa meget fransk, at jeg kan spørge om Arbejde og forstaa Svaret, og ligeledes vil jeg gjerne se noget mere af Berlin, Musæer og lignende. Jeg tænker altsaa at rejse den 13. Oktober. Jeg har altsaa taget Afsked med Værkstedet, jeg har faaet en pæn anbefaling fra Hr. Aschenbach. I Lørdags havde en af Svendene, som stod ved Siden af mig, skrevet sin Adresse op paa et Stykke Papir og spurgte, om jeg kunde læse den, og derefter bad han, om jeg vilde skrive til ham fra Paris og fortælle, hvordan det gik mig, det maatte jeg ikke paa nogen Maade glemme. Han har været overordenlig flink imod mig, og da jeg godt kan forstaa, mine Kammerater har Lyst til at vide, hvorledes det vil gaa mig, sagde jeg ja, der kan da ikke være noget ondt i, at jeg skriver et Brev til nogle Svende, der har behandlet mig saa net som disse.

Paris, den 14de Oktober 94.

Altsaa i Gaar Morges Kl. 7 rejste jeg fra Berlin, i Kølln maatte jeg tage ny Billet, jeg kunde ikke faa tredje Kl. længere, saa jeg blev til det sidste Tog og gik ind for at se Kirken. Der var Lys, men naturligvis ser man ikke saa godt som om Dagen, og dog er jeg glad ved at have set den, saa smuk